

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1937 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 6 § 5 mom. lagen den 11 maj 1934 (nr 140) angående köttbesiktning och slakthus.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 5 mars 1937 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 207, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

L a g

om ändrad lydelse av 6 § 5 mom. lagen den 11 maj 1934 (nr 140) angående köttbesiktning och slakthus.

Härigenom förordnas, att 6 § 5 mom. lagen den 11 maj 1934 angående köttbesiktning och slakthus skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

6 §.

5 mom. Finnes vid — — — sådant användande.

Utan hinder av bestämmelserna i första stycket äger medicinalstyrelsen medgiva, att kött, som avses i detta moment, må på de villkor styrelsen föreskriver användas till föda åt djur.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1937.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för Kungl. Maj:ts förslag, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet.

Jämlikt föreskrifterna i 6 § 5 mom. av lagen den 11 maj 1934 (nr 140) angående köttbesiktning och slakthus skall, därest vid besiktning anställd enligt nämnda lag kött finnes vara till människoföda otjänligt, detsamma, utan kostnad för köttets ägare, genom besiktningsveterinärens försorg och under hans kontroll användas till tekniskt bruk eller, där så ej kan ske, på annat sätt oskadliggöras. Enligt vad vidare

föreskrives är köttets ägare i förra fallet berättigad utfå ersättning, svarande mot köttets värde vid sådan användning.

I 7 § 3 mom. av kungörelsen den 30 november 1934 (nr 559) angående kontrollslakterier finnes ifråga om sådana slakterier en liknande föreskrift.

I skrivelse den 9 januari 1937 har *medicinalstyrelsen* hemställt, att sådana ändringar måtte vidtagas i förenämnda författningar, att medicinalstyrelsen skulle äga utan hinder av bestämmelserna i nyssnämnda författningsrum medgiva, att kött, som där avsåges, finge på villkor, som styrelsen föreskreve, användas till föda åt djur.

Över medicinalstyrelsens förslag har *Sveriges slakteriförbund, förening u. p. a.*, den 16 februari 1937 avgivit yttrande. Föreningen har därvid förklarat sig icke hava något att erinra mot medicinalstyrelsens förslag.

Departementschefen har i ärendet anfört följande.

»Vad medicinalstyrelsen i sin framställning föreslagit finner jag mig kunna biträda. Under förutsättning av effektiv kontroll rörande försäljningen torde någon risk för missbruk av den utsträckta rätten att använda till människoföda kasserat kött icke vara för handen, och de av medicinalstyrelsen i sådant hänseende föreslagna föreskrifterna synas vara tillfyllest. Såsom styrelsen förordat torde det lämpligen böra ankomma på styrelsen att utfärda dessa föreskrifter, vilka torde böra givas sådant innehåll, att kött av angivet slag i regel må utlämnas endast till registrerad pälsdjursuppfödareförening eller medlem i sådan förening. Jag förordar alltså, att den föreslagna ändringen i lagen den 11 maj 1934 (nr 140) angående köttbesiktning och slakthus kommer till stånd. I överensstämmelse härmed har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till författning i ämnet. Därest förslaget vinner statsmakternas gillande, torde jag senare få underställa Kungl. Maj:t förslag till erforderlig ändring jämväl i kungörelsen den 30 november 1934 (nr 559) angående kontrollslakterier. Vad slakteriförbundet i sitt yttrande anfört rörande mera omfattande ändringar i köttbesiktningstvånget synes vara värt beaktande men torde icke i detta sammanhang böra upptagas till övervägande.»

Utskottet. Enligt utskottets mening bör hinder icke möta att under vederbörlig kontroll i möjlig utsträckning använda kött, som här avses, till föda åt djur. Mot det förslag i förevarande hänseende, vilket Kungl. Maj:t nu framlagt, finner utskottet icke anledning till erinran. Utskottet hemställer därför,

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 9 april 1937.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 51.